

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci Iudimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Gerundioru[m] casus & definitiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

genitiū solet habere, & amādo cum p̄positiōne, quę solet ablatiuū habere &c. Multa possunt h̄ic dici, sed noīa non sunt, quia non sunt aliquius numeri aut generis, nec adiectiva nec substatiua &c. Teneat ad quisq; quod uult. Non cogit iurare quisq; in alterius uerba. Parui refert siue noīa sint gerundia, ut prisci. ait, siue uerba, ut Dona, uis detur sentire, siue participia p̄sentis temporis, ut uideat Valla sentire, dūmodo sciamus quō per gerundia loquendū sit.

Gerundiorū casus & desinentiæ.

Gerundiorū casus sunt quattuor, nūs, ḡtūs, actūs & abltūs, & declinantur siue articulis, quia genera nō habēt, ut pacēq; ab rege petendū. Lucre. Externas quoniā p̄cenas in morte timendū, nūs est, sic uiuendū est lēte, luuena. dixit. Viuendū est recte quū, ppter plurima tum his, gerundiū est, ait Lanci. Plī. ij. Gr̄ecis utendū erit uocabulis quia uiuendus a. um. nō dicit &c. Et gerūdīa p̄cipue nominatiui casus dicūt quandā necessitatē, ut etiā notauit Dona. Venio legēdi his storiā gratia, ḡtūs est, ad legendū historiā, actūs, p̄legēdo historiam, abltūs. Addunt quidā, ut Calepi. datiuū, dans exemplū, sum aptus docēdo historiā, & sum aptus docēdo rhetoriciā a p̄ceptore. Sed rē sine teste gerit, ideo ipsi nō credo. Terminatiōes Dona. ponit tres di. do. dum. Sulpitius deridet eos q̄ ponūt plures. Valla dicit gerundia per oēs casus & genera in utroq; numero declinari, & ipse poneret dus. da. dum. dē. dam. dos. &c. hūc sequit̄ Perot. Fuit mihi de hac re disceptatio ante duos annos aut tres, p̄longa quidē sed frīuola cum amico quodā nostro. Ego certe oēs recte sensisse dico, quia gerūdīt capiūt large, ut extendat le ad gerūdīuū. & sic capit Valla. Capit etiā strictius pro eo solo quod uerbi habitat regimen. Et sic capiunt Dossnatus, Sulpitius, & plures. Et diuiditur gerundīt. sic gerundiorū qđdam gerundiū, quoddā gerundiū per regulā topicā, si genus duas species deberet in se cōtinere, quarū alteri dūtaxat nomē est, quę non men non habet, sumit nomē sup̄ioris. sic in definitione noīis quā dat Dona. res ceditur in rem & corpus, sic adoptio in adoptionē, & arrogationē, sic usucapio in usucapione, & p̄scriptionē &c. Gerundium. Prisci. uocat nomen quod differt a participio, quia participiū cum tēpore significat actionē uel passionē, gerundiū x̄o passionē sine tēpore significat, saltē determinate & definite. Vnde si dico in legendis librīs, uel in legendō librū, aut libros, tēpus consumo, gerundium uel gerundīum est, & sensus est, dum lego libros &c. Si participiū esset, sic intelligeretur, consumo tempus in librīs qui legentur a me, uel ab alio.